

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خطبه بدون نقطه حضرت علی (علیه السلام)

الْحَمْدُ لِلَّهِ أَهْلِ الْحَمْدِ وَ أَحْلَاهُ، وَ أَسْعَدُ الْحَمْدِ وَ أَسْرَاهُ، وَ أَكْرَمُ الْحَمْدِ وَ أَوْلَاهُ. الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، لَا وَالِدَ لَهُ وَ لَا وَلَدًا. سَلَطَ الْمُلُوكَ وَ أَعْدَاهَا، وَ أَهْلَكَ الْعُدَاةَ وَ أَدْحَاهَا، وَ أَوْصَلَ الْمَكَارِمَ وَ أَسْرَاهَا، وَ سَمَكَ السَّمَاءَ وَ عَلَاهَا، وَ سَطَّحَ الْمِيهَادَ وَ طَحَاهَا، وَ وَطَّدَهَا وَ دَحَاهَا، وَ مَدَّهَا وَ سَوَّاهَا، وَ هَدَّهَا وَ وَطَّاهَا، وَ أَعْطَاكُمْ مَاءَهَا وَ مَرَعَاهَا، وَ أَحْكَمَ غَدَدَ الْأَمَمِ وَ أَحْصَاهَا، وَ عَدَّلَ الْأَعْلَامَ وَ أَرْسَاهَا. إِلَّا الْإِلَهَ الْأَوَّلُ لَا مُعَادِلَ لَهُ، وَ لَا رَادَّ لِحُكْمِهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمَلِكُ السَّلَامُ، الْمُصَوِّرُ الْعَلَامُ، الْحَاكِمُ الْوَدُودُ، الْمُطَهِّرُ الطَّاهِرُ، الْمَحْمُودُ أَمْرُهُ، الْمَعْمُورُ حَرَمُهُ، الْمَمْلُوكُ كَرَمُهُ. غَلَّظَكُمْ كَلَامَهُ، وَ أَرَاكُمْ أَعْلَامَهُ، وَ حَصَّلَ لَكُمْ أَحْكَامَهُ، وَ خَلَّلَ خِلَالَهُ، وَ حَرَّمَ حَرَامَهُ. وَ حَمَلَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ) الرِّسَالَةَ، وَ رَسُوْلَهُ الْمُكْرَمَ الْمُسَدَّدَ، الطَّهْرَ الْمُطَهَّرَ. أَسْعَدَ اللَّهُ الْأُمَّةَ لِعَلْوِ مَحَلِّهِ، وَ سَمَّوْ سُوْدُدِهِ، وَ سَدَادِ أَمْرِهِ، وَ كَمَالِ مُرَادِهِ. أَطَهَّرَ وُلْدَ آدَمَ مَوْلُودًا، وَ أَسْطَعَهُمْ سَعُودًا، وَ أَطَوَّلَهُمْ عَمُودًا، وَ أَرَوَاهُمْ عُودًا، وَ أَصَحَّهُمْ عُهُودًا، وَ أَكْرَمَهُمْ مُرْدًا وَ كَهُولًا. صَلَاةُ اللَّهِ لَهُ لِأَلِهِ الْأَطْهَارِ مُسْتَلَمَةٌ مُكْرَرَةٌ مَعْدُودَةٌ، وَ لَيْلٌ وَدَيْهِمُ الْكِرَامِ مُحْصَلَةٌ مُرَدَّدَةٌ مَا دَامَ لِلْسَّمَاءِ أَمْرٌ مَرْسُومٌ وَ حَدٌّ مَعْلُومٌ.

أَرْسَلَهُ رَحْمَةً لَكُمْ، وَ طَهَارَةً لِأَعْمَالِكُمْ، وَ هُدُوءَ دَارِكُمْ وَ دُحُورَ عَارِكُمْ وَ صَلَاحَ أحوَالِكُمْ، وَ طَاعَةً لِلَّهِ وَ رُسُلِهِ، وَ عِصْمَةً لَكُمْ وَ رَحْمَةً. إِسْمَعُوا لَهُ وَ رَاعُوا أَمْرَهُ، خَلُّوا مَا خَلَّلَ، وَ حَرِّمُوا مَا حَرَّمَ، وَ اعْمِدُوا - رَحِمَكُمُ اللَّهُ - لِذَوَامِ الْعَمَلِ، وَ ادْخَرُوا الْحِرْصَ، وَ اعْدِمُوا الْكَسَلَ، وَ ادْرُوا السَّلَامَةَ وَ حِرَاسَةَ مُلْكِ وَ رَوْعِهَا، وَ هَلِّعَ الصُّدُورَ وَ خَلُولَ كَلِمَاتِهَا وَ هَمِيمِهَا. هَلَكَ وَ اللَّهُ أَهْلُ الْإِصْرَارِ، وَ مَا وُلْدَ الْوَالِدِ لِلِإِسْرَارِ، كَمَ مُؤَمِّلِ أَمَلٍ مَا أَهْلَكَهُ، وَ كَمَ مَالٍ وَ سِلَاحٍ أَعَدَّ صَارَ لِلْأَعْدَاءِ غَدَّةً وَ غَمْدَةً. اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ دَوَامُهُ، وَ الْمُلْكُ وَ كَمَالُهُ، لِإِلَهٍ إِلَّا هُوَ، وَسِعَ كُلَّ جَلْمٍ حِلْمُهُ، وَ سَدَدَ كُلَّ حُكْمٍ حُكْمُهُ، وَ حَدَرَ كُلَّ عِلْمٍ عِلْمُهُ.

عَصَمَكُمُ وَ لَوَّكُمُ، وَ دَوَامَ السَّلَامَةِ أَوْلَاكُمُ، وَ لِلطَّاعَةِ سَدَدَكُمُ، وَ لِلْإِسْلَامِ هِدَاكُمُ، وَ رَحِمَكُمُ وَ سَمِعَ دُعَاءَكُمُ، وَ طَهَّرَ أَعْمَالَكُمُ، وَ أَصْلَحَ أحوَالَكُمُ. وَ أَسْأَلُهُ لَكُمْ دَوَامَ السَّلَامَةِ، وَ كَمَالَ السَّعَادَةِ، وَ الْإِلَاءَ الدَّارَةَ، وَ الْأحوَالَ السَّارَةَ، وَ الْحَمْدَ لِلَّهِ وَحْدَهُ.

معنی:

ستایش مخصوص خدایی است که سزاوار ستایش و مال آن است. از آن اوست رساترین ستایش و شیرین ترین آن و سعادت بخش ترین ستایش و سخاوت بار ترین (و شریف ترین) آن و پاک ترین ستایش و بلند ترین آن و ممتاز ترین ستایش و سزاوارترین آن. یگانه و یکتای بی نیاز (ی که همه نیازمندان و گرفتاران آهنگ او نمایند). نه پدری دارد و نه فرزندی. شاهان را (به حکمت و آزمون) مسلط ساخت و به تاختن واداشت. و ستمکاران (و متجاوزان) را هلاکت نمود و کنارشان افکند. و سجایای بلند را (به خلاقیت) رسانید و شرافت بخشید. و آسمان را بالا برد و بلند گردانید. بستر زمین را گشود و گسترش داد و محکم نمود و گسترده ساخت. آن را امتداد داد و هموار کرد و (برای زندگی) آماده و مهیا فرمود. آب و مرتعش را به شما ارزانی داشت. تعداد اقوام را (برای زندگی در آن) به درستی. (و حکمت) مقرر فرمود و بر شمار (یکایک) آنان

احاطه یافت. و نشانه های بلند (هدایت) مقرر فرمود و آنها را بر افراشته و استوار ساخت. معبود نخستین که نه او را هم طرازی است و نه حکمش را مانعی. خدایی نیست

جز او، که پادشاه است و (مایه) سلامت، صورتگر است و دانا، فرمانروا و مهربان، پاک و بی آلایش . فرمانش ستوده است و حریم کویش آباد (به توجه پرستندگان و نیازمندان) است و سخایش مورد امید. کلامش را به شما آموخت و نشانه هایش را به شما نمایاند . و احکامش را برایتان دست یافتنی نمود. آنچه روا بود حلال و آنچه در خور ممنوعیت بود، حرام شمرد . بار رسالت را بر دوش محمد (صلی الله علیه و آله) افکند. (همان) رسول گرامی که بدو سروری و درستی (در گفتار و کردار و رفتار) ارزانی شده، پاک و پیراسته است. خداوند این امت را به خاطر برتری مقام و بلندی شرف و استواری دین او و کامل بودن آرمانش سعادت بخشید . او بی آلایش ترین فرد از آدمیان در هنگامه ولادت و فروزنده ترین ستاره یمن و سعادت است . او بلند پایه ترین آنان (در نیاکان) است و زیباترین آنها در (نسل و) شاخسار. و درست پیمان ترین و کریم ترین آنان است در نوجوانی و بزرگسالی. درود خداوند از آن او و خاندان پاکش باد، درودی خالص و پی در پی و مکرر (برای آنان) و برای دوست داران بزرگوارشان، درودی ماندگار و پیوسته، (برای همیشه:) تا وقتی که برای آسمان حکمی مرقوم است و نقشی مقرر . او فرستاد تا تا برایتان رحمتی باشد و مایه پاکیزگی اعمالتان و آرامش سرای (زندگی) شما و بر طرف شدن نقاط ننگ (: و شرم آور کار)تان. و تا مایه صلاح حالتان باشد و اطاعت شما از خدا و رسولانش و موجب حفظ شما و رحمتی (بس بزرگ) از او فرمان برید و بر دستورش مواظبت ورزید. آنچه را حلال دانست، حلال و هر چه را حرام داشت حرام بشمارید . خدایتان رحمت کند؛ آهنگ کوششی پیوسته نمایید و آزمندی را از خود برانید و تنبلی را وا نهید رسم سلامت و حفظ حاکمیت و بالندگی آن را - و آنچه را که موجب دغدغه سینه ها است.

منابع:

- نهج السَّعَادَةِ، به نقل از کتاب «مجموعه ادبیه» تألیف محی الدین محمد بن عبد القاهر بن الموصلی الشَّهْرُوزِی

- برگرفته از کتاب دو شاهکار علوی(محمد احسانی فر لنگرودی)

- مناقب آل ابی طالب (ابن شهر آشوب)

- نهج الایمان (زین الدین علی بن یوسف بن جبر)

- بحار الانوار

- منهاج البراءة